

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr WO-020-24/20

Warszawa, 2020-06-22

Dot. BPS.DKS.KU.0401.15.2020

Pan Krzysztof KWIATKOWSKI
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

Szanowny
Panie Przewodniczo

W załączeniu uprzejmie przesyłam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 17 czerwca 2020 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich (druk senacki nr 90).

Pozostaje z szacunkiem

sędzia Leszek Mazur

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 17 czerwca 2020 r.

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich (druk senacki nr 90), przekazanym przy piśmie Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z 30 marca 2020 r. (znak: BPS.DKS.KU.0401.15.2020), nie zgłasza uwag do jego treści.

Rada zauważa, że opiniowany projekt przewiduje wprowadzenie regulacji stanowiących realizację wytycznych zawartych w wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie Grabowski vs. Polska (Skarga nr 57722/12), w którym ETPCz wskazał, że ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (dalej: u.p.n.), z powodu braku precyzyjnych przepisów, nakładających na sądy rodzinne obowiązek wydania postanowienia o przedłużeniu pobytu w schronisku dla nieletnich, w przypadku przekazania sprawy do rozpoznania w postępowaniu poprawczym oraz gdy wcześniejsze postanowienie o umieszczeniu w schronisku utraciło moc, nie spełnia kryterium „jakości prawa” przewidzianego w art. 5 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: Konwencja). W praktyce więc sądy rodzinne, po skierowaniu sprawy do postępowania poprawczego, przedłużały pobyt nieletniego w schronisku bez wydawania odpowiedniego orzeczenia sądu, na które nieletniemu przysługiwałby środek odwoławczy, umożliwiający kontrolę legalności pozbawienia go wolności. Brak możliwości skorzystania z takiego środka narusza art. 5 ust. 4 Konwencji.

Wobec stwierdzenia przez ETPCz – wykształconej na gruncie art. 27 u.p.n. – nieprawidłowej praktyki, naruszającej art. 5 ust. 1 i 4 Konwencji, Trybunał wskazał, że pozwane państwo powinno sięgnąć po środki legislacyjne lub inne właściwe środki w celu eliminacji tej nieprawidłowej praktyki oraz zapewnienia, aby każde pozbawienie nieletniego wolności miało podstawę w postaci orzeczenia sądu.

Proponowane w projekcie ustawy zmiany zmierzają do wyeliminowania błędnej praktyki sądów „wytkniętej” przez Europejski Trybunał Praw Człowieka.

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

KIEROWNIK SEKRETARIATU
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Agnieszka Ławnikiewicz

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Leszek Mazur